

گزارش «ایران سپید» از شرایط تحصیلی دانش‌آموزان نابینا و کم‌بینا

ترحم اذیت‌مان می‌کند

اگر نابینا نبودم، بازیگر می‌شدم

است و این آزارم می‌دهد. در دیگر موارد در مدرسه مشکلی ندارم و در درس‌هایم با بقیه‌ها هم‌تراز هستم. معصومه شریفی از آرزوهایش می‌گوید: من عاشق بازیگری هستم و اگر کم‌بینا نبودم قطعاً یک روز بازیگر می‌شدم؛ اما فکر نمی‌کنم بتوانم به این آرزویم دست پیدا کنم. آرزوی بعدیم این است که مدرسه‌ای برای بچه‌هایی مثل خودم راه‌اندازی کنم که همه در آن برابر باشند و در این مدرسه نگاه‌های سنگین به‌دنبال دانش‌آموزان دارای معلولیت نباشد. معصومه اصلانی یکی از افرادی است که در کنکور امسال رتبه برتر را کسب کرده است. او در حال حاضر در دانشگاه تهران مبان‌ی فقه می‌خواند.

معصومه اصلانی در مدرسه نابینایان عبد‌العظیم

درس خوانده و به مدرسه عادی نرفته: من در تمام دوره تحصیل در مدرسه نابینایان بودم. خیلی دلم می‌خواست در مدارس عادی درس بخوانم؛ اما در منطقه‌ای که زندگی می‌کردم، مسئولان منطقه آموزشی قبول نکردند و گفتند باید به غیرانتفاعی بروم که این امر برایم مقدور نبود. این دانش‌جوی نابینا در مورد ضرورت

تحصیل دانش‌آموزان با آسیب بینایی در مدارس عادی می‌گوید: من به همه دانش‌آموزان نابینا و کم‌بینا توصیه می‌کنم که تلاش کنند حتماً به مدارس عادی راه یابند؛ چرا که تحصیل در مدارس عادی زمینه‌ساز ورود آنها به دانشگاه است. اولاً برای آنکه کنکور رقابتی است که در آن بینا و نابینا را از هم تفکیک نمی‌کنند و رقابت در مدارس عادی بالاست. دوم آنکه دانش‌آموز نابینا پس از ورود به دانشگاه راحت‌تر می‌تواند با دیگر دانشجویان ارتباط برقرار کند. دانشگاه از لحاظ تراکم واقعاً فضای بزرگی است و ورود ناگهانی به این محیط، بدون پیش زمینه بسیار دشوار است که من آن را تجربه کرده‌ام.

روزگاری دانش‌آموزان نابینا و کم‌بینا مجبور بودند فقط به مدارس استثنایی بروند. اما به گفته متولیان آموزش و پرورش استثنایی، طی چند سال اخیر دانش‌آموزان دارای معلولیت هم می‌توانند با طرح فراگیر در مدارس عادی درس بخوانند. با این همه باز هم برخی دانش‌آموزان در مدارس نابینایان درس می‌خوانند. عده‌ای می‌گویند که هنوز در انتخاب مجبور هستند؛ چرا که این طرح بدرستی و با ساز و کار مناسب اجرا نشده است و عده‌ای هم اصلاً خودشان دوست ندارند به مدارس عادی بروند. به سراغ دانش‌آموزانی رفته‌ایم که یکی از دو گزینه عادی یا استثنایی را انتخاب کرده‌اند.

به گزارش «ایران سپید» معصومه شریفی، دانش‌آموز کم‌بینایی است که در کلاس هفتم درس می‌خواند. او تا سال گذشته در مدرسه نابینایان گلستان درس می‌خواند. شریفی در مورد انتخاب مدرسه عادی می‌گوید: من تا ششم در مدرسه نابینایان درس می‌خواندم. مدارس استثنایی بسیار کوچک هستند و

دانش‌آموزان کمی دارند. قرار بود برای کلاس هفتم به مدرسه نابینایان شهرری بروم، اما راه دور بود و نشد در آن مدرسه درس بخوانم. پس با هماهنگی مشاور در یکی از مدارس دولتی نزدیک خانه‌مان ثبت‌نام کردم. اول می‌ترسیدم که در مدرسه عادی ثبت‌نام کنم؛ اما با مشاوره و راهنمایی معلمانم تصمیم گرفتم این کار را انجام دهم؛ چون قلباً می‌دانستم این به نفعم خواهد بود. این دانش‌آموز خوش صحبت مشکلاتش در مدرسه عادی را این گونه توضیح می‌دهد: برای قضاوت کمی زود است. چیزی که اذیت‌مان می‌کند نگاه دیگر بچه‌ها و رفتار آنهاست. هم‌کلاسی‌هایم رفتارشان ترحم‌انگیز

طی چند سال اخیر
دانش‌آموزان دارای
معلولیت هم می‌توانند با
طرح فراگیر در مدارس
عادی درس بخوانند

آرزویم این است
که مدرسه‌ای برای
بچه‌هایی مثل خودم
راه‌اندازی کنم که همه
در آن برابر باشند و در
این مدرسه نگاه‌های سنگین
به‌دنبال دانش‌آموزان دارای
معلولیت نباشد

جامعه